

Scavenius: Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Veile. Amts 2den Valgfreds (Berg). Jeg tror dog ikke, at det er rigtigt at sige, at Kontrakten mellem det sjællandske Jernbaneselskab og Hovedentreprenuererne vilde være bleven stadfæstet af Regeringen i den Form, den nu har, hvis ikke de Transaktioner, hvorom her har været Tale, vare gaaede forud. Den er ikke bleven stadfæstet før efter den 1ste Oktober, og man kan dog vel ikke antage — efter min Mening har det i og for sig selv været urigtigt at stadfæste den —, at den er bleven stadfæstet, uden at man har taget ogsaa dette Hensyn, og det synes mig ogsaa tydeligt nok at fremgaa af den høitærede Ministers Udtalelser. Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning overfor den høitærede Minister. Det forekommer mig, at den høitærede Minister i sin Udtalelse gik ud fra, at Alt var i Orden fra hans Side, naar han blot ikke havde givet høiere Rentegaranti end for de i Lovens af 1869 omtalte 3,700,000 Rd., men just deri kan jeg ikke være enig med ham. Lovens § 5 lyder saaledes: „Saafremt Koncession paa fornævnte Anlæg meddeles det sjællandske Jernbaneselskab, skal dette have Tilladelse til under Indenrigsministeriets Kontrol at tilveiebringe de til Udførelsen af samme samt til Dækning af løbende Renter af Anlægskapitalen indtil Banens Abning for Færdselen fornødne Kapitaler osv.“ og derefter siges der, at dette Anlægsbeløb, som skal tilveiebringes under Indenrigsministeriets Kontrol, ikke maa overstige 3,700,000 Rd. Heraf følger, at, forsaavidt den høitærede Indenrigsminister har stadfæstet en Kontrakt, hvorved det sjællandske Jernbaneselskab har overdraget Entreprenuererne at bygge Banen for 3,700,000 Rd., skjøndt det var den høitærede Minister vel bekendt, at Banen kan bygges og vil blive bygget billigere, saa har den høitærede Minister ikke handlet saaledes, at han kan henvise til denne Lov og dermed dække sit Ansvar.

Indenrigsministeren: Jeg har ingenlunde sagt, at jeg var bekendt med den Kontrakt, som senere er bleven sluttet med de nuværende Entreprenuerer, men jeg siger tvært-

imod, at jeg dengang ikke vidste det Mindste derom. Nu veed jeg det naturligtvis ligesom enhver anden af Medlemmerne her i Salen, men dengang vidste jeg det ikke. Jeg tror ikke, at det er min Pligt — og jeg tvivler om, at det er min Ret — at paalægge det sjællandske Jernbaneselskab at bygge uden Entreprenuerer, og har det Ret til at bygge med Entreprenuerer, siger jeg, at den Fordel, som derved kommer ud for Entreprenuererne, ikke er større end rimelig; den er ikke større end den Fordel, som Entreprenuererne have havt med Vindhjulsbanen.

A. Sage: Det skal være urigtigt sagt af mig, naar jeg bemærkede, at den høitærede Minister havde indladt sig med saamange Menneker om denne Sag, blandt andet med Folk, som man pleier at regne for Kreti og Pleti, og den høitærede Minister tog stærkt til orde imod, at han havde forhandlet med saadanne Folk. De Mænd, han nævnedes, regner jeg ikke dertil, men jeg skal gjøre opmærksom paa — og al min Kundskab herom har jeg fra, hvad den høitærede Minister selv har meddelt —, at det dog synes besynderligt, naar det hedder, at Hr. Davy til Indkjøb af Arbeidsredskaber har anvendt for 250,000 Rd. Jeg har hørt kyndige Folk mistvivle om, at det kunde være saa, og at mene, at det var en noget letfærdig Paastand, hvis den ikke var sand. Dernæst siges der senere paa samme Side, Spalte 41—42, at Kammerraad Jonas paa Hr. Davys Begne samtydigt hermed bad sig de ommeldte Betingelser meddelte, og jeg vil henstille, om jeg herefter kan være en saa streng Dommer underkastet.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at det ærede Medlem var uberettiget til at sige, hvad han nu sagde. Jeg har ikke antaget, at Sagen med de 250,000 Rd. var fuldkommen korrekt, og naar det ærede Medlem har tillagt mig en vis Svaghed eller Godmodighed overfor de Bedkommende, vil jeg netop henvise til det Brey, jeg selv har konciperet. Jeg tror ikke, man let skal kunne sige Andet, end at det er holdt i saadanne Ud-